

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vitalie Bîscu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Bîscu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „V.D.-Gruptrans”, Victor Glineanov, Denis Pimonov, intervenienți accesorii Tatiana Glineanova, Vladimir Pimonov privind încasarea arvunei,

împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 01 martie 2016, Vitalie Bîscu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „V.D.-Gruptrans”, Victor Glineanov, Denis Pimonov cu privire la încasarea dublei arvune și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul Vitalie Bîscu a indicat că la 30 octombrie 2014 între SRL „V.D.-Gruptrans”, în persoana administratorului – asociatului Victor Glineanov și Vladimir Pimonov, împuternicit prin procura din 23 octombrie 2014, de către asociatul Denis Pimonov, numiți în continuare vânzători și Vitalie Bîscu, numit în continuare cumpărător, a fost încheiat un contract prealabil de vânzare-cumpărare a cotelor sociale a asociaților.

Reclamantul Vitalie Bîscu a menționat că conform pct. 1.1 al contractului, obiectul contractului constituie intenția cumpărătorului de a procura de la vânzători cotele sociale în mărime de 100%, din fondul statutar al SRL „V.D.-Gruptrans”, inclusiv domeniul de activitate, ceea ce constă din ruta de autobuz Chișinău, Republica Moldova – Belgorod, Federația Rusă, conform orarului stabilit.

A invocat că conform pct. 2.1 al contractului, pentru asigurarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare a cotelor sociale reclamantul a achitat vânzătorilor o arvună în sumă de 5 000 euro la momentul semnării prezentului contract prealabil.

A relatat că conform pct. 2.2 al Contractului prealabil, încheierea contractului de vânzare-cumpărare a cotelor sociale urma să aibă loc până la data de 15 decembrie 2014, însă nu a avut loc din vina vânzătorilor.

A menționat că potrivit pct. 2.3 al contractului, în cazul refuzului ori eschivării perfectării contractului de vânzare-cumpărare, în termenul stabilit de părți în pct.1.3. al prezentului contract, vânzătorii restituie cumpărătorului suma dublă a arvunei primite.

A declarat că la solicitările sale de a încheia contractul de vânzare-cumpărare a cotelor-sociale, vânzătorii se eschivau neîntemeiat, insinuând diverse motive precum că încă nu au fost perfectate actele necesare încheierii contractului de vânzare-cumpărare.

A susținut că a executat integral obligația asumată și a transmis suma de 5000 euro cu titlu de arvună, inclusiv a fost disponibil pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare până la data de 15 decembrie 2014, dar contractul de vânzare-cumpărare nu a fost încheiat din vina părții care a primit arvuna, astfel pârâții fiind obligați să restituie dublul arvunei.

Reclamantul Vitalie Bîscu a solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la pârâții SRL „V.D.-Gruptrans”, Victor Glineanov, Denis Pimonov în beneficiul său a sumei de 5000 euro, ceea ce constituie suma arvunei achitate și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 13 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a admis cererea lui Denis Pimonov, reprezentat de avocatul Natalia Vladimirov și au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Tatiana Glineanova și Vladimir Pimonov în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Bîscu împotriva SRL „V.D.-Gruptrans”, Victor Glineanov, Denis Pimonov cu privire la încasarea dublei arvune și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Bîscu împotriva SRL „V.D.-Gruptrans”, Victor Glineanov, Denis Pimonov, intervenienți accesorii Tatiana Glineanova, Vladimir Pimonov cu privire la încasarea arvunei în sumă de 5000 euro și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Vitalie Bîscu și s-a menținut hotărârea din data de 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Bîscu împotriva SRL „V.D.-Gruptrans”, Victor Glineanov, Denis Pimonov, intervenienți accesorii Tatiana Glineanova, Vladimir Pimonov cu privire la încasarea dublei arvune și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 06 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Vitalie Bîscu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar.

S-a casat decizia din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Bîscu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „V.D.-Gruptrans”, Victor Glineanov, Denis Pimonov, intervenienți accesorii Tatiana Glineanova, Vladimir Pimonov cu privire la încasarea dublei arvune și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Vitalie Bîscu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar și s-a menținut hotărârea din 16 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că din actele cauzei s-a stabilit că conform contractului prealabil de vânzare-cumpărare a cotelor sociale a asociațiilor din 30 octombrie 2014, încheiat între SRL „V.D.-Gruptrans”, în persoana administratorului – asociatului Glineanov Victor și Pimonov Vladimir, împuternicit prin procura din 23 octombrie 2014, de către asociatul Denis Pimonov, numiți în continuare vânzători și Vitalie Bîscu, numit în continuare cumpărător, obiectul contractului îl constituie intenția cumpărătorului de a procura de la vânzători cotele sociale în mărime de 100%, din fondul statutar al SRL „V.D.-Gruptrans”, inclusiv domeniul de activitate, ceea ce constă din ruta de autobuz Chișinău Republica Moldova – Belgorod Federația Rusă, conform orarului stabilit.

A reținut că, reclamantul/apelant invocă că a executat integral obligația asumată și a transmis suma de 5000 euro cu titlu de arvună, inclusiv a fost disponibil pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare până la data de 15 decembrie 2014, însă contractul de vânzare-cumpărare nu a fost încheiat din vina părții care a primit arvuna, consideră că pârâții/intimați sânt obligați să restituie dublul arvunei.

Totodată, Colegiul civil a subliniat că, în ședința de judecată a instanței de apel Vladimir Pimonov, cât și reprezentantul lui Denis Pimonov au invocat faptul că nu au primit suma de 5000 euro cu titlu de arvună. Astfel, Colegiul civil a remarcat că, deși contractul prealabil din 30 octombrie 2014 a fost semnat de către SRL „V.D.-Gruptrans”, în persoana administratorului-asociatului Victor Glineanov și Vladimir Pimonov, împuternicit prin procura din 23 octombrie 2014, de către asociatul Denis Pimonov, iar apelantul/reclamant solicită încasarea sumei de 5000 euro cu titlu de arvună, în mod solidar de la aceștia, nu a probat transmiterea mijloacelor bănești. Cu atât mai mult că, reprezentantul/apelantul a declarat în ședința instanței de apel că, pârâții/intimați nu au negat primirea sumei de 5000 euro, acest fapt este combătut de răspunsul la somația lui Vitalie Bîscu, prin care se indică că, nu au fost achitate sumele prevăzute în contractul din 30 octombrie 2014.

Instanța de apel a reiterat că, deși pct. 2.1 al contractului prealabil de vânzare-cumpărare a cotelor sociale a asociațiilor din 30 octombrie 2014, statuează că, pentru asigurarea încheierii contractului de vânzare-cumpărare a cotelor sociale cumpărătorul achită vânzătorilor o arvună în sumă de 5000 euro în momentul semnării prezentului contractului, nu a fost probat faptul transmiterii arvunei de 5000 euro, în contul SRL „V.D.-Gruptrans”, Victor Glineanov și Denis Pimonov.

Totodată, Colegiul civil a punctat că, potrivit pct. 2.5. al contractului prealabil de vânzare-cumpărare a cotelor sociale a asociațiilor din 30 octombrie 2014, cumpărătorul (Bîscu Vitalie) se obligă să achite costul total al contractului de vânzare-cumpărare în etapele stabilite de părți: I etapă – 5000 euro, până la 1 aprilie 2015; II etapă – 5 000 euro, până la 1 august 2015.

În acest sens, la actele cauzei se regăsește doar somația din 24 februarie 2016, semnată de către Vitalie Bîscu prin care solicită încasarea dublului arvunei de 10 000 euro de la Victor Glineanov și Denis Pimonov, iar alte probe pertinente și admisibile care să justifice argumentele acestuia privind refuzul sau eschivarea intimațiilor/pârâți de la perfectarea contractului de vânzare-cumpărare nu au fost prezentate. Astfel, ținând cont de recomandările Curții Supreme de Justiție care prin decizia din 06 februarie 2019, având în vedere pretențiile înaintate de Vitalie Bîscu, urma să verifice refuzul sau eschivarea nu doar a vânzătorilor dar și a cumpărătorului, de la perfectarea contractului de vânzare-cumpărare în termenul stabilit de părți. Or, pct. 2.4 al

contractului prealabil de vânzare-cumpărare a cotelor sociale a asociațiilor din 30 octombrie 2014 prevede că cumpărătorul nu poate pretinde restituirea sumei plătite în calitate de arvună în cazul refuzului sau eschivării cumpărătorului de la perfectarea contractului de vânzare-cumpărare în termenul stabilit de părți.

Prin urmare, instanța de apel a considerat neîntemeiate pretențiile reclamantului cu privire la încasarea arvunei în mărime de 5000 euro, în condițiile în care nu a fost dovedită culpa părților/intimați la neîncheierea contractului de vânzare-cumpărare pe de o parte, și intenția apelantului/reclamant de a încheia contractul, pe de altă parte.

La 13 iunie 2019 Vitalie Bîscu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, a declarat recurs prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu adoptarea unei hotărâri noi prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (2), lit. a), b), c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel în mod eronat a interpretat cadrul legal aplicabil la caz, or se atestă cu certitudine că reclamantul și-a onorat obligațiunile asumate pe deplin, pe când contractul de vânzare-cumpărare propriu zis nu a fost încheiat anume din culpa intimaților, cota parte din capitalul social al întreprinderii fiind înstrăinat unei alte persoane.

A menționat că instanțele de judecată incorect au ajuns la concluzia respingerii acțiuni, invocând că vinovat pentru neexecutarea condițiilor convenite prin antecontractul din 30 octombrie 2014 se face Vitalie Bîscu.

A indicat că instanța de apel la rejudecarea cauzei nu a îndeplinit indicațiile instanței de recurs date prin decizia din 06 februarie 2019 or, rezultând din textul deciziei instanței de apel, se atestă faptul că instanța de apel s-a expus doar asupra faptului că Vladimir Pimonov și reprezentantul lui Denis Pimonov nu a primit suma de 5000 euro cu titlu de arvună, dar nu s-a expus asupra faptului dacă Victor Glineanov a primit suma de 5000 euro.

A susținut că decizia instanței de apel este contradictorie. În decizie în mod vădit eronat a fost indicat asupra faptului că Vitalie Bîscu urma să achite prima rată din contract până la 01 aprilie 2015 și a doua rată pînă la data de 01 august 2015. După cum rezultă din prevederile contractuale, achitarea acestor două rate în sumă totală de 10 000 euro, constituie restanța la contract după achitarea arvunei de 5000 euro. Faptul achitării de către Vitalie Bîscu a sumei de 5000 euro în calitate de arvună și primirii acesteia de către Vladimir Glineanov și Vladimir Pimonov este dovedită prin contractul prealabil de vânzare-cumpărare a cotelor sociale a asociațiilor din 30 octombrie 2014, prin declarațiile intimaților date în ședințele de judecată și referința întocmită și semnată de către V.Glineanov nr.16-23 din 19 aprilie 2016.

Totodată instanța de apel în mod eronat a interpretat pretenția nr.16-18 din 24 februarie 2016 or, suma indicată se referă la diferența de preț.

A indicat că încheierea contractului de vânzare-cumpărare propriu-zis a cotelor sociale urma să aibă loc pînă la 15 decembrie 2014. La 05 decembrie 2014, potrivit procesului-verbal nr.18 a adunării generale a asociațiilor SRL „V.D.-Gruptrans”, 12,5% din cota socială a fost înstrăinată cet.Glineanov Tatiana. Potrivit deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 18 decembrie 2014, prin cererea depusă la data de 11 decembrie 2014, au fost introduse modificări în actele de constituire a SRL „V.D.-Gruptrans” prin diminuarea cotei sociale a asociatului Victor Glineanov și includerea

asociatului Glineanova Tatiana. Toate modificările au fost tănuite și nu au fost comunicate lui Vitalie Bîscu.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 11 aprilie 2019 (f.d.36, vol.II). Astfel, recursul declarat la 13 iunie 2019 de Vitalie Bîscu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vitalie Bîscu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.199, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor imputate instanțelor inferioare, o minimă argumentare a criticii în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în prezenta cauză sunt similare celor indicate în procesul judecării asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Vitalie Bîscu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vitalie Bîscu, reprezentat de avocatul Anatolie Barbacar.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh